

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.138 van 10 juli 2002
in de zaak A. 56.761/XII-2635.**

In zake : de NV MEWAF INTERNATIONAL,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Van Heuven,
kantoor houdende te Kortrijk,
President Kennedypark 8 b

tegen :

de VLAAMSE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING EN
BEROEPSOPLEIDING,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'Hooghe,
kantoor houdende te Brussel,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkomen de partijen :

1. de CV JAN MORET & C°-BURO INTERNATIONAL,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. Dewever,
kantoor houdende te Wakken,
Kasteeldreef 9
2. de NV RMF MEUBELFABRIEKEN
die woonplaats kiest bij
advocaat E. De Poorter,
kantoor houdende te Gent,
Hekers 39
3. de NV ASPA BURO
met zetel te Brussel,
Metrologilaan 10.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Mewaf International op 4 maart 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, [...] terzake de toewijzing van de algemene offerteaanvraag 93/1999, minstens terzake de voor verzoekster belanghebbende loten 1 tot en met 7 en 13 waarbij de opdracht uiteindelijk werd toevertrouwd :

- lot 1 aan Aspa Buro
- lot 2 aan Mibra
- lot 3 aan Mibra

- lot 4 aan Buro International
 - lot 5 aan Buro International
 - lot 7 aan Buro International
 - lot 13 aan Buro International,
- minstens voor één of meerdere van deze loten”;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 24 februari 1995 en 3 maart 1995;

Gelet op de beschikking van 10 augustus 1995 waarbij de tussenkomsten van CV Jan Moret & C°-Buro International en van NV RMF Meubelfabrieken worden toegestaan en de beschikking van 7 november 1995 waarbij de tussenkomst van nv Aspa Buro wordt toegestaan;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. Cloet, die loco advocaat D. Van Heuven, verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat M. Gelders, die verschijnt voor de verwerende partij, van advocaat T. Dewandre, die loco advocaat I. Dewever, verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van advocaat N. Morning-Phal, die loco advocaat R. Claes, verschijnt voor de derde tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De verwerende partij schrijft een algemene offerteaanvraag uit voor het leveren van meubilair, gespreid over een periode van driemaal een jaar.

1.2. De opdracht omvat 13 loten, en wordt uitgevoerd tegen prijslijst.

1.3. De verzoekende partij dient een offerte in voor de volgende loten :

Lot 1 : a. Bureaus met pentagonaal bovenblad
b. Bureaus met rechthoekig bovenblad

Lot 2 : Bezoekersstoelen

Lot 3 : a. Bureaustoelen zonder armleuningen
b. Bureaustoelen met armleuningen

Lot 4 : a. Tafels formaat 128 x 60 x 75
b. Tafels formaat 60 x 60 x 75

Lot 5 : Tafels formaat 120 x 80 x 75

Lot 7 : a. Hoge rolluikkast
b. Lage rolluikkast

Lot 13 : Klasseermeubels.

1.4. In de administratieve bepalingen, van toepassing op de opdracht, worden de gunningscriteria als volgt “opgesomd in dalende volgorde van belangrijkheid” :

- “1. Conformiteit specificaties in technisch bestek (cfr. technische specificaties)
2. Kostprijs
3. Kwaliteit van het aangeboden materiaal
4. Dienst na verkoop
5. Kleurengamma dat door inschrijver wordt aangeboden”.

In het bestek is ook bepaald dat, “om een objectieve beoordeling te maken van het aangeboden materiaal”, het bestuur het materiaal zal testen vóór

de toewijzing en dat de daarom verzochte inschrijver een exemplaar van het aangeboden type ter beschikking dient te stellen.

1.5. De verwerende partij beschrijft de door haar gevolgde werkwijze als volgt :

“Om tot een objectieve en zorgvuldige vergelijking van de talrijke inschrijvingen over te kunnen gaan, had de VDAB een puntenevaluatiesysteem uitgewerkt, op grond waarvan, met eerbiediging van en binnen de grenzen van de voorschriften van het bijzonder bestek, de kandidaturen die niet in aanmerking konden worden genomen werden geëlimineerd, en de kandidaturen die wel in aanmerking konden worden genomen, konden worden vergeleken en beoordeeld in functie van de in het bijzonder bestek vastgestelde gunningscriteria. [...]

Vooreerst werd dus voorzien in een onmiddellijke eliminatie van de inschrijvingen die op onregelmatige wijze waren ingediend en/ of die niet conform de administratieve bepalingen van het bestek waren. Ook de inschrijvingen die afweken van de gevraagde afmetingen, van de minimale technische specificaties of waarvan de prijs hoger was dan de gemiddelde prijs voor een bepaald lot, werden geweerd.

De firma's die, na die eerste selectie verder moesten worden onderzocht, werden vervolgens gerangschikt op basis van de prijs (maximum 45 punten), de door firma's geboden garanties voor de dienst na verkoop (maximum 15 punten) en het beschikbare kleurengamma (maximaal 5 punten). Op basis van de rangschikking die aldus zou worden bekomen zouden enkel de tien eerst geklasseerde firma's technisch (kwaliteit) worden onderzocht.

Met het oog op het kwaliteitsonderzoek werd voor elk lot een puntensysteem uitgewerkt. De totale score voor dit gunningscriterium werd bepaald op 35 punten. Die score zou voortvloeien uit de score voor verschillende subcriteria die voor elk lot afzonderlijk werden bepaald, dit in functie van de specifieke karakteristieken van dit lot. In het kader van dit onderzoek werd voor alle loten een subscore van 5 punten toegekend voor design/uitzicht. De behaalde score zou het gemiddelde zijn van een door personeelsleden van de VDAB gegeven score.

De keuze van de onderneming zou uiteindelijk worden bepaald op basis van de optelling van de score voor prijs, garanties, en kleurengamma (maximaal 65 punten) enerzijds en de score voor de kwaliteit (maximaal 35 punten) anderzijds. De onderneming die het hoogst scoorde zou als medecontractant voor het betrokken lot worden gekozen.

Conform het voorgaande werd eerst de eliminatie gedaan van de inschrijvingen die de administratieve bepalingen niet hadden nageleefd of die niet conform de basisspecificaties [...] waren evenals van de inschrijvingen waarvan de prijs hoger was dan het gemiddelde. [...] Vervolgens werd de rangschikking opgesteld op basis van de prijs, het kleurengamma en de door de firma's geboden garanties voor de dienst na verkoop. [...]

Aan de weerhouden leveranciers werd vervolgens gevraagd om -met het oog op het onderzoek van de kwaliteit- een testexemplaar te leveren van het aangeboden materiaal. [...]

Op basis van de toekenning van de verschillende kwaliteitscriteria, werd een gemotiveerde gunningsbeslissing opgesteld waarin werd verwezen naar de in het bestek vermelde criteria en naar de behaalde subscores en eindscore”.

1.6. Op 22 november 1993 worden de toewijzingsbeslissingen genomen.

1.7. Op 1 december 1993 worden de inschrijvers op de hoogte gesteld van de toewijzingsbeslissingen.

1.8. Bij brief van 17 december 1993 vraagt de verzoekende partij de gemotiveerde toewijzingsbeslissing.

1.9. Bij brief van 5 januari 1994 antwoordt de verwerende partij als volgt :

“Naar aanleiding van uw schrijven van 17 december en overeenkomstig artikel 44 van het KB van 22/044/77, zend ik U in bijlage de gemotiveerde gunningsbeslissing van de verschillende loten van algemene offerteaanvraag 93/1999.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat, om redenen van vertrouwelijke aard, in de gemotiveerde gunningsbeslissing geen individuele testresultaten, noch de kostprijzen van het aangeboden meubilair zijn opgenomen.

Uiteraard wordt het elke inschrijver toegestaan om de verschillende testresultaten en de scores van zijn aangeboden materieel en de situering t.o.v. de weerhouden offertes in te kijken bij de Aankoopdienst.

De globale beoordelingsresultaten van uw offerte, gerelateerd t.o.v. de weerhouden inschrijving, vindt U eveneens in bijlage”.

1.10. Bij deze brief is een nota “motivatie gunningsbeslissingen” gevoegd. Die nota bevat een uitgebreide toelichting omtrent het toegepaste evaluatiesysteem en een overzicht van de toewijzingsbeslissingen. De nota bevat ook een tabel per lot waarvoor verzoekende partij heeft ingeschreven, met vermelding van de behaalde subscores en totale score voor de inschrijving van de verzoekende partij enerzijds en de gekozen inschrijving anderzijds;

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de verwerende partij in een exceptie terecht opwerpt dat de verzoekende partij enkel belang heeft bij het beroep tegen de toewijzingsbeslissingen betreffende de loten waarvoor zij een offerte heeft ingediend; dat de vordering dienvolgens enkel ontvankelijk is in zoverre zij de toewijzing van de loten 1 tot en met 5, 7 en 13 betreft;

3. Over de gegrondheid.

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 14 van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, en de artikelen 4, § 4, en 44 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, doordat, vooreerst, bij de beoordeling van de kwaliteit, talrijke subcriteria worden gebruikt die niet objectief of objectiveerbaar zijn, die refereren aan technische specificaties die niet voorkomen in het bestek en waarbij aan sommige van de subcriteria een doorslaggevend gewicht wordt toegekend, klaarblijkelijk met de bedoeling om ongewenste inschrijvers zoals de verzoekende partij uit te schakelen, en, voorts, specifiek wat lot 7 betreft, rekening is gehouden met een “bijzondere motivatienota” die niet is betekend samen met de “officiële” motivatie, en die zich bijna volledig ent op het subcriterium “binnenruimte”, naast het criterium “functionaliteit” die beide bij gebrek aan vermelding in het bestek niet mochten worden in rekening gebracht, dat de becijfering in die nota wat oppervlakten betreft, verkeerd is en dat de criteria prijs en kwaliteit verward zijn;

3.1.2.1. Overwegende dat de verwerende partij tegenwerpt dat het middel, wat de algemene kritiek betreft, niet ontvankelijk is omdat de wettigheidskritiek per lot had moeten zijn geformuleerd en er te dezen dus geen sprake kan zijn van een wettigheidskritiek die de toewijzing van alle loten treft, en voorts de verzoekende partij, wat de afzonderlijke loten betreft, moet aantonen dat de opdracht evenmin wettig aan andere inschrijvers kon worden toevertrouwd die vóór haar waren gerangschikt;

3.1.2.2. Overwegende dat, indien de algemene rechtmatigheidskritiek van de verzoekende partij gegrond wordt bevonden, de toewijzing gevitieerd is wat de zeven loten betreft waarvoor zij als inschrijver regelmatig heeft ingeschreven; dat in zoverre het middel haar tot voordeel strekt en dienvolgens de exceptie niet wordt bijgetreden; dat wat het zevende lot betreft, waarvan de afzonderlijke toewijzing hieronder als enige wordt besproken, de verzoekende partij als tweede is gerangschikt zodat is voldaan aan de voorwaarde die de verwerende partij stelt aan de ontvankelijkheid van het middel op dat punt; dat het middel dienvolgens ten gronde wordt behandeld;

3.1.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij vooreerst betoogt dat nergens blijkt dat het onderzoek effectief is geschied aan de hand van objectieve maatstaven, dat er geen testverslagen met identificaties van degenen die de testen hebben uitgevoerd voorhanden zijn en dat een aantal gebruikte maatstaven zelfs niet of nauwelijks objectiveerbaar zijn, zoals de afwerking, de mogelijkheden van bekabeling, het zitcomfort, het bedieningsgemak, het gebruiksgemak;

Overwegende dat met de verwerende partij moet worden aangenomen dat de regelgeving inzake de overheidsopdrachten nergens voorschrijft dat de gunningscriteria uitsluitend een “objectief” of “objectiveerbaar” in de zin van “meetbaar” karakter, zouden mogen vertonen; dat aldus te dezen in het ruime criterium “kwaliteit” bijvoorbeeld het “uitzicht” van kasten en het “zitcomfort” van stoelen als deelcriteria werden aangewend; dat daaromtrent subjectiviteit bij de appreciatie onvermijdelijk is; dat die subjectiviteit in de wijze waarop het criterium wordt geapprecieerd daarom de keuze en het gebruik van het criterium zelf niet onrechtmatig maakt; dat te dezen, zoals de verwerende partij aanvoert, die subjectiviteit zelfs nog gemilderd werd doordat een gemiddelde is gemaakt van de beoordeling door drie personen; dat het daarbij niet relevant is, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij beweert in haar memorie van wederantwoord, dat slechts twee personen het advies van de aankoopdienst hebben ondertekend; dat evenmin de verwerende partij kan worden ten kwade geduid dat zij de door de verzoekende partij vermelde NBN-normen niet zou hebben toegepast; dat zij immers niet aantoon, noch voor de hand ligt uit welke wettelijke of reglementaire regel of uit welke bepaling van het bestek te dezen de verplichting zou voortvloeien om die normen toe te passen; dat de verzoekende partij ten slotte niet kan worden gevolgd, waar zij betoogt dat de gegeven cijfermatige kwoteringen op de verscheidene deelcriteria niet volstaan om de “kwaliteit” te beoordelen; dat het immers niet van onzorgvuldig omgaan met het criterium “kwaliteit” getuigt, wanneer zoals te dezen met vier, vijf, zes of zeven deelcriteria wordt gedifferentieerd, waarvan niet wordt gezegd laat staan aangetoond dat zij op zichzelf geen deugdelijke criteria zouden zijn ter beoordeling van meubelkwaliteit;

3.1.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij voorts betoogt dat specificaties als gunningscriterium zijn gebruikt die niet in het bestek voorkomen; dat meer bepaald daarbij wordt verwezen naar “kwaliteit ladenblok” en “bovenblad”(lot 1), “sectie van de poten” (loten 4 en 5) en “beschikbare ruimte” (lot 7);

Overwegende dat het bestek voorziet in vijf gunningscriteria, opgesomd in dalende volgorde van belangrijkheid; dat het derde criterium wordt aangemerkt als “kwaliteit van het aangeboden materiaal”; dat niet wordt betwist en uit de voormelde “motivatie”-nota blijkt, dat aan dat criterium 35 punten zijn toebedeeld op 100 en bij de toetsing aan dat criterium gewerkt is met “subcriteria”, verschillend van lot tot lot, bijvoorbeeld naast de door de verzoekende partij aangedragen voorbeelden, de aanwezigheid van telescoopglijders bij de bureau's, zitcomfort bij de stoelen, bedieningsgemak, uitzicht, afwerking bij bureaustoelen en tafels; dat aan de score aan de hand van deze subcriteria telkens puntenwaarden worden toegekend; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord daarbij verduidelijkt dat het niet mogelijk is om alle technische specificaties van meubilair in het bijzonder bestek op te nemen, omdat aldus de inschrijvers tot maatwerk zouden worden verplicht, wat in duurder werk zou resulteren, ofwel aan bepaalde fabrikaten waarop dit bestek zich zou afstemmen, een onevenredig voordeel zou worden gegeven, dat alsdan ook de gunningscriteria conformiteit en kwaliteit elkaar zouden doorkruisen en dat bij de beoordeling van kwaliteit rekening mag worden gehouden met welbepaalde kenmerken die niet in de technische specificaties zijn terug te vinden;

Overwegende dat de artikelen 4, §4 en 44, eerste en tweede lid, van het voormelde koninklijk besluit van 22 april 1977 die de verzoekende partij geschonden acht, opleggen “al de gunningscriteria” in het bestek op te nemen die zij zal in acht nemen; dat daarbij geen gewag wordt gemaakt van “subcriteria”; dat aldus te dezen de verwerende partij onbetwist het criterium “kwaliteit” dat in het bestek was opgegeven, heeft gebruikt zodat van schending van dat artikel op dat punt geen sprake kan zijn; dat de verzoekende partij wil aantonen dat “andere” criteria zijn gebruikt; dat zij daarin echter niet slaagt; dat zijzelf eerst spreekt van “sub”criteria, wat er al op wijst dat zijzelf meent dat die bijkomende criteria in het criterium kwaliteit kunnen worden ingepast; dat zij voorts nergens aantoont of zelfs poogt aan te tonen dat een van die “subcriteria” niet zou kunnen worden betrokken op de te beoordelen kwaliteit van de betrokken meubelen; dat van geen van die criteria door de verzoekende partij wordt gezegd dat zij geen nadere invulling zouden zijn van het criterium “kwaliteit”; dat het onderdeel van het middel dienvolgens geen onrechtmatigheid aantoont;

3.1.3.3. Overwegende dat de verzoekende partij, in een derde onderdeel van het middel betoogt dat aan sommige “subcriteria” een hoger relatief gewicht wordt toegekend dan aan andere, en zij, als bij toeval, op een uitzondering na slechter scoort dan de concurrentie op alle subcriteria waaraan het grootste gewicht werd gegeven; dat zij zulks met voorbeelden poogt te staven; dat zij stelt dat wanneer er in het bestek geen onderscheid wordt gemaakt, alle criteria een even groot belang moet worden toegekend en ten slotte dat het gehanteerde puntenstelsel onvoldoende nuanceringsruimte toestaat omdat bij sommige “subcriteria” enkel het maximum van de punten of geen punten kunnen worden toegekend;

Overwegende dat de verzoekende partij vooreerst uitgaat van het standpunt dat de meervermelde “subcriteria” gelijkwaardig zouden moeten worden geacht; dat in de toepasselijke regelgeving zoals reeds gezegd echter geen sprake is van dergelijke criteria en evenmin van enige verplichte gelijkwaardigheid daartussen; dat voorts de verwerende partij overtuigend aantoont dat voor alle loten “subcriteria” zijn gebruikt waarbij telkens aan sommige daarvan meer gewicht werd toegekend dan aan andere; dat daarom de affirmatie van de verzoekende partij dat die ongelijkwaardigheid specifiek tot gevolg of zelfs als doelstelling zou hebben gehad haar offerte te weren, niet wordt aangetoond; dat ten slotte geen wettelijke of reglementaire verplichting bestaat om in het bestek cijfermatige wegingen aan te geven die aan de verschillende criteria en eventueel aan de “subcriteria” zullen worden toegekend; dat dienvolgens het bestuur over een grote beoordelingsvrijheid terzake beschikt; dat het dienvolgens te dezen niet wordt aangetoond dat die beoordelingswijze niet zou zijn in te passen in die beoordelingsvrijheid; dat weliswaar met een radicaal ogend evaluatiesysteem is gewerkt, waarbij geen punten werden toegekend bij de minste en het maximum bij de beste evaluatie, maar dit niet geacht kan worden de grenzen van de rechtmatige uitoefening van die vrijheid te buiten te gaan; dat het onderdeel van het middel niet gegrond is;

3.1.3.4. Overwegende dat de verzoekende partij in een vierde onderdeel specifiek de beoordeling van lot 7 aan kritiek onderwerpt; dat zij daarbij de inhoud van een “bijzondere” motivatienota viseert die zich in het administratief dossier bevindt; dat zij voorts aanvoert dat aan het “subcriterium” binnenruimte een abnormaal en doorslaggevend gewicht werd toegekend met dan nog weinig nuanceringsruimte (geen, 5 of 10 punten);

Overwegende dat vooreerst de kritiek op de laatstgenoemde motivatienota niet relevant is, aangezien daarop niet blijkt te zijn gesteund in de definitieve gunningsbeslissing om reden van haar door de verwerende partij erkend foutief karakter; dat voorts wat het gewicht en de evaluatie van het criterium binnenruimte betreft, de verwerende partij stelt hetgeen volgt :

“In lot 7 werd er inderdaad een groter belang gehecht aan het subcriterium inzake de breedte van de beschikbare ruimte. Het is inderdaad zo dat een kast met een beschikbare ruimte van meer dan 116 cm per legbord 2 fardes extra kan bevatten. Dit betekent een belangrijk stockageverschil van 10 fardes of 65 cm per kast. Er blijkt dan ook niet dat het bestuur, door aan de breedte van de beschikbare ruimte een grotere waarde te hebben toegekend, de hem toekomende beleidsvrijheid heeft overschreden.

De omstandigheid dat de door de verzoekende partij aangeboden kasten een grotere diepte en bijgevolg ook een grotere oppervlakte zouden hebben is ter zake niet relevant. Het is immers enkel de breedte van de beschikbare ruimte die relevant is voor de stockagecapaciteit. Een verschil van enkele cm in de diepte van de kast biedt immers geen meerwaarde voor de gebruiksmogelijkheden van de kast (bedoeld voor hangmappen, fardes en A4-documenten”;

dat hieruit blijkt dat de beoordeling aan de hand van het betrokken criterium de aan het bestuur toekomende beoordelingsvrijheid niet is te buiten gegaan; dat het vierde onderdeel van het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat aldus niet is aangetoond dat de opdracht wat de loten betreft waaromtrent de verzoekende partij ontvankelijk heeft gevorderd, is toegewezen met schending van het in het middel aangevoerde artikel 14 van de wet van 14 juli 1976 en dat de opdracht dus niet zou zijn gegund aan de inschrijver die de voordeligst geachte inschrijving heeft ingediend; dat evenmin blijkt dat de artikelen 4, § 4 en 44 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 zijn geschonden, nu niet is aangetoond dat bij de toewijzing de keuze voor de voordeligste offerte is verricht op grond van andere dan de in het bestek vermelde criteria en evenmin dat de toewijzingsbeslissing niet naar genoegen van rechte zou zijn gemotiveerd; dat het middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending inroept van “artikel 44 van de wet van 14 juli 1976” en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat in de motiveringsnota louter wordt verwezen naar de testresultaten, zodanig dat zij “het raden ernaar heeft” op welke wijze de testen werden uitgevoerd en daarin geen kennis wordt gegeven van de laagste inschrijvingsprijs, dat voorts de

ingeroepen vertrouwelijkheid van gegevens niet onder de uitzonderingsregels van de wet van 29 juli 1991 valt;

3.2.2. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij uitvoerig de materiële motieven van de bestreden beslissing aan kritiek heeft onderworpen; dat zij daarbij van grondige kennis heeft doen blijken van de motieven van die beslissing; dat dit middel niet gegrond is verklaard en de bestreden beslissing op de bekritiseerde punten toch rechtmatig is bevonden door de Raad van State; dat er alvast aan de verzoekende partij uitvoerig inzicht is gegeven in het toegepaste evaluatiesysteem en in de puntentoekenning waaruit, zoals de verwerende partij terecht stelt, ook het puntental voor het prijscriterium kon worden afgeleid; dat het feit dat bepaalde prijsgegevens slechts met het dossier zijn medegedeeld, te dezen niet de formele motivering maar de openbaarheid van bestuur betreft; dat voorts de verwerende partij affirmeert dat er naast de punten geen “eigenlijke testresultaten” zijn; dat in die omstandigheden de verzoekende partij wat de ingeroepen specifieke schending van de formele motiveringsverplichting om op afdoende wijze uitdrukkelijk te motiveren betreft niet heeft aangetoond, hetzij dat de formele motivering niet afdoende zou zijn, hetzij dat zij bij die grief het nodige belang zou vertonen; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een derde middel de schending aanvoert van het “zorgvuldigheids- en van het gelijkheidsbeginsel”; dat zij daartoe aanvoert dat subcriteria zijn gehanteerd die niet vermeld waren in het bestek, door het bestek al te minimaal op te stellen en dit achteraf aan te vullen met bijkomende criteria en dat, had zij geweten aan de hand van welke subcriteria de beslissing zou worden genomen, zij ongetwijfeld andere modellen had voorgesteld;

3.3.2. Overwegende dat uit hetgeen is vastgesteld bij de bespreking van het eerste middel, voortvloeit dat te dezen geen rechtmatigheidsbezwaar rijst tegen het gebruik, bij de toetsing aan het kwaliteitscriterium, van de voormelde “subcriteria”, waarvan geen sprake is in het bestek; dat door dat gebruik dit bestek evenmin als te minimaal kan worden beschouwd; dat de door de verzoekende partij bedoelde onzorgvuldigheid dienvolgens niet is aangetoond;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar middel zoals het in haar inleidend verzoekschrift is verwoord, niet verduidelijkt op welke wijze de bestreden beslissing is genomen met schending van het beginsel van de gelijkheid;

dat dergelijke schending dienvolgens niet ontvankelijk is ingeroepen; dat het middel niet wordt aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 223,11 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juli 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.